

16ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΣΔΕΠ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΗΠΑΚ-ΑΕΙ: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Δυναμώνουμε, ζωντανεύουμε τους Συλλόγους!

Κατά τη διετία που προηγήθηκε από το τελευταίο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, οι Σύλλογοι των μελών ΔΕΠ όλων των ΑΕΙ της χώρας βρίσκονται αντιμέτωποι με νέα κλιμάκωση της επίθεσης της κυβερνητικής πολιτικής ενάντια στη δημόσια δωρεάν Ανώτατη Εκπαίδευση.

Ειδικά, την περίοδο αυτή, η πρόσφατα αναγγελθείσα πρόθεση της κυβέρνησης για ίδρυση ιδιωτικών «πανεπιστημίων» έρχεται σε συνέχεια πλήθους αντιδραστικών νομοθετημάτων, όπως η κατάργηση του Ασύλου, ο νόμος ΕΘΑΑΕ για την κατηγοριοποίηση ακόμη και κατάργηση σχολών, ΑΕΙ, ΔΕΠ, η επαγγελματική ισοτίμηση των πτυχίων από κολέγια και «παραρτήματα», ο νόμος «Χρυσοχοϊδή-Κεραμέως» για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία και την επιβολή νέων ταξικών φραγμών και με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (ΕΒΕ), ο τελευταίος νόμος – πλαίσιο για την ολοκλήρωση της μετάλλαξης των ΑΕΙ σε ομίλους Ανωνύμων Εταιρειών. Το εγχείρημα των λεγόμενων «ελεύθερων πανεπιστημίων», μαζί με την ιδιωτικοποίηση των ΑΕΙ, τα ξενόγλωσσα πρόγραμμα σπουδών, και τη γενίκευση των ΜΠΣ με δίδακτρα, έρχεται να ολοκληρώσει την υποβάθμιση των δημοσίων Πανεπιστημίων, να απαξιώσει τα πτυχία, να αλλοιώσει τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα, να επιφέρει «πληθωρισμό» προσφοράς εργασίας, και τελικά να συμπίεσει ακόμη περισσότερο τις ήδη χαμηλές αμοιβές των απόφοιτων επιστημόνων των δημοσίων ΑΕΙ. Στο πλαίσιο αυτό, αναμένονται τόσο η συρρίκνωση και υποβάθμιση των περιφερειακών ΑΕΙ, που ήδη αποδεκατίζονται εξαιτίας και της ΕΒΕ και των συγχωνεύσεων τμημάτων με αυτοτελή γνωστικά αντικείμενα, όσο και η επιβολή διδασκτρών στα δημόσια ΑΕΙ με την ψευδαίσθηση της επιβίωσής τους στην αρένα του «ανταγωνισμού» με τα ιδιωτικά. Οι δε συνέπειες αυτών θα είναι το βάθεμα και η έκταση των ταξικών φραγμών στις προσδοκίες της νεολαίας και των λαϊκών οικογενειών, για σπουδές και για ένα καλύτερο μέλλον.

Οι προαναφερόμενες στρατηγικές και τακτικές πολιτικές της κυβέρνησης, ως συνέχεια των στοχευμένων πολιτικών της ΕΕ, του ΟΟΣΑ, που υπηρετούν την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, έχουν πεδίο εφαρμογής στα δημόσια ΑΕΙ, που ήδη μαστίζονται από πολύχρονα συσσωρευμένα προβλήματα, και που οξύνονται διαρκώς. Οι αιτίες των πραγματικών προβλημάτων των Πανεπιστημίων μας βρίσκονται στην υποχρηματοδότηση (μείωση κατά 65 % της κρατικής τακτικής χρηματοδότησης, στην περίοδο 2009-2023, και ενώ σήμερα η ΑΕ στη χώρα μας βρίσκεται τελευταία στο σύνολο των 27 της ΕΕ) και στην υποστελέχωση (με μείωση κατά 30 % μόνο για το ΔΕΠ και αναλογία μ.ΔΕΠ/φοιτητών 1/47 με μ.ό. στην ΕΕ 1/14, ενώ οι άλλοι κλάδοι εργαζομένων στα ΑΕΙ αποδεκατίζονται με ταχύτερους ρυθμούς, και παράλληλα καθιερώνονται οι ευέλικτες εργολαβικού τύπου σχέσεις εργασίας σε όλους τους τομείς του προσωπικού των ΑΕΙ). Συνέπεια των παραπάνω είναι και η εγκατάλειψη των επί δεκαετίες ασυντήρητων υποδομών (κτηριακών, εργαστηριακών, ερευνητικών) τόσο των ΑΕΙ όσο και αυτών της τη φοιτητικής μέριμνας, που είναι επίσης εκτεθειμένες

σε φυσικούς και άλλους κινδύνους (πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμούς). Σε αυτή τη ζοφερή εικόνα προστίθεται και η συρρίκνωση κατά 35-40 % του εισοδήματος (μισθοί, πρόσθετες εισφορές, και κόστος ζωής) των μελών ΔΕΠ, όπως βέβαια και όλων των εργαζομένων, και ενώ καλπάζει ο ρυθμός αύξησης της ακρίβειας. Στόχος όλων αυτών των εφαρμοζόμενων πολιτικών η οριστική απεμπλοκή του κράτους από την υποχρέωση της χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων αφενός και αφετέρου η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων στον χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης (με τζίρο διεθνώς στα 30 τρισ. \$), αμφότερα σύμφωνα τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς «σχεδιασμούς».

Οι πολιτικές αυτές δεν περιορίζονται μόνο στον χώρο της εκπαίδευσης και των ΑΕΙ ειδικότερα, καθώς πλήττουν το σύνολο των εργαζομένων και ιδιαίτερα των νέων που προέρχονται από τις λαϊκές οικογένειες, με σοβαρές επιπτώσεις σε ολόκληρη τη σφαίρα της δημόσιας ζωής και των κοινωνικών αναγκών, όπως στη Δημόσια Υγεία, στις μαζικές μεταφορές, στην κατοικία και τα αγαθά διαβίωσης.

Κομβικό σημείο στην προηγούμενη διετία αποτέλεσε το έγκλημα στα Τέμπη, όπου πενήντα-επτά συμπολίτες μας, νέοι κυρίως, φοιτητές μας οι περισσότεροι, έχασαν άδικα τη ζωή τους. Σε ένα έγκλημα που, όπως έγκαιρα προειδοποιούσαν οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τους, ήταν ζήτημα χρόνου να συμβεί ως αποτέλεσμα της ιδιωτικοποίησης, της διαρκούς απαξίωσης των υποδομών και υπηρεσιών οι οποίες δεν θεωρούνται κερδοφόρες στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους λειτουργίας. Το πάνδημο αίτημα για τη σε βάθος διερεύνηση των αιτιών της τραγωδίας μένει ακόμη αναπάντητο, με τα κόμματα που διακυβερνούν τη χώρα τις τελευταίες δεκαετίες να αναζητούν τις ευθύνες σε σταθμάρχες και κλειδούχους.

Η τραγωδία των Τεμπών αλλά και οι τεράστιες καταστροφές από σεισμούς, πλημμύρες και πυρκαγιές οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι οι δημόσιες υποδομές της χώρας μας με κοινωνικό χαρακτήρα, όπως δίκτυα μεταφορών, αντιπλημμυρικά/αντιπυρικά έργα, τα κτιριακά συγκροτήματα σχολείων και ΑΕΙ κ.α., είναι παραδομένες στις διαθέσεις των φυσικών φαινομένων.

Η ένταση της εμπορευματοποίησης όλων των λειτουργιών του πανεπιστημίου και της υποβάθμισης της ζωής μας συνολικά δεν είναι άσχετη με τη συνεχιζόμενη όξυνση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και συγκρούσεων. Παρακολουθούμε με ανησυχία τις διεθνείς εξελίξεις, στον συνεχιζόμενο πόλεμο μεταξύ ΗΠΑ-NATO-ΕΕ και Ρωσίας στο έδαφος της Ουκρανίας, στα ελληνοτουρκικά. Καταδικάζουμε την εισβολή του Ισραήλ στη Γάζα με θύμα τον δοκιμαζόμενο παλαιστινιακό λαό που για δεκαετίες αγωνίζεται για το δικαίωμά του να έχει πατρίδα. Η ελληνική κυβέρνηση έχει διαλέξει την πλευρά του θύτη, του κατακτητή, προσδοκώντας κέρδη για μια χούφτα επιχειρηματικούς ομίλους. Συνεχίζοντας το έργο των προκατόχων της, έχει μετατρέψει τη χώρα σε απέραντη NATOϊκή βάση, συμμετέχει ενεργά στα πολεμικά σχέδια ΗΠΑ-NATO-ΕΕ, εις βάρος κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Χρειάζεται επαγρύπνηση. Ο λαός μας δεν έχει τίποτα να κερδίσει από την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στο κουβάρι των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ φανέρωσε από την πρώτη στιγμή τους σχεδιασμούς της για το πανεπιστήμιο. Μία από τις εμβληματικές προγραμματικές δηλώσεις ήταν η ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ με παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος και αξιοποίηση του άρθρου 28 για τις διακρατικές

συμφωνίες. Οι εξαγγελίες για το επικείμενο νομοσχέδιο έχουν απαντηθεί με αποφασιστικό τρόπο με δυναμικές και μαζικές κινητοποιήσεις φοιτητών και μαθητών κι έχουν στριμώξει την κυβέρνηση.

Η ίδρυση ιδιωτικών ΑΕΙ είναι μια πάγια επιδίωξη του κεφαλαίου που βλέπει την πανεπιστημιακή εκπαίδευση ως ένα ακόμα πεδίο κερδοφορίας. Έχουν μάλιστα επιστρατευτεί μια σειρά από ιδεολογήματα που έχουν ήδη δοκιμαστεί σε άλλους χώρους με ολέθριες συνέπειες. Είναι χαρακτηριστικό ότι το εγχείρημα προβάλλεται ως «απελευθέρωση» του Πανεπιστημίου ενώ το νομοσχέδιο θα ονομάζεται «Ελεύθερο Πανεπιστήμιο». Θα αξιοποιεί δε στο έπακρο το θεσμικό πλαίσιο του Ν.4957/2022 – το... «Πανεπιστήμιο των Νέων Οριζόντων» – που ψηφίστηκε πέρυσι από την προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ. Είναι χαρακτηριστικό ότι τόσο η αναγνώριση τίτλων σπουδών από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου μέσω διακρατικής συμφωνίας όσο και η επικείμενη κύρωση της Σύμβασης της Λισαβώνας που οδηγεί σε ακαδημαϊκή αναγνώριση των τίτλων σπουδών που απονέμουν κολλέγια, είναι πλήρως εναρμονισμένα με το θεσμικό πλαίσιο του ΔΟΑΤΑΠ, όπως διαμορφώνεται με τον Ν. 4957/2022.

Η επιδίωξη για τη γρήγορη μετάβαση στο «αυτόνομο» Πανεπιστήμιο του Ν.4957/2022 δεν είναι βέβαια ανεξάρτητη από τις προτεραιότητες του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, αυτού του υπερμνημονίου που θα μοιράσει ζεστό χρήμα σε μια χούφτα επιχειρηματικών ομίλων, ορισμένοι εκ των οποίων «εκπροσωπούνται» ήδη στα ΣΔ. Ο λογαριασμός όμως στέλνεται σε μας και τους υπόλοιπους εργαζόμενους, πληρώνεται από τις οικογένειές μας ποικιλοτρόπως: με την ακρίβεια που εξανεμίζει ακόμα και μισθούς πάνω από τον μέσο όρο, με το ράλι των φορολογικών εσόδων από την φοροαφαίμαξη, με την απογείωση της ευελιξίας στις εργασιακές σχέσεις, με το νόμο επιβολής του 13ωρου που «απελευθερώνει» τον εργαζόμενο από το 8ωρο, με την «απελευθέρωση» των ορίων συνταξιοδότησης μέχρι τα 74 για όποιον δεν του φθάνει η σύνταξη να ζήσει και «ελεύθερα» επιλέγει να εργαστεί μέχρι το βαθύ γήρας, με την ένταση των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας για όσους «ελεύθερα» επέλεξαν να πάρουν δάνειο για σπίτι, με το ράλι των ενοικίων για όσους «ελεύθερα» επέλεξαν αντί για δάνειο το νοίκι, με τη διάλυση κι άλωση από τους ιδιώτες του δημόσιου συστήματος υγείας, με την «ελεύθερη» τώρα παράδοση του Πανεπιστημίου στους επενδυτές.

Ο λαός μας έχει πικρή πείρα από τις διάφορες «απελευθερώσεις», μεταξύ άλλων της αγοράς της ενέργειας και των σιδηροδρόμων. Το «ελεύθερο πανεπιστήμιο» που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση θα είναι ελεύθερο πεδίο κερδοφορίας για επιχειρηματικά συμφέροντα και «επενδυτές» και την ίδια στιγμή φυλακή για τα όνειρα και τις ανάγκες των φοιτητών, των εργαζομένων και των οικογενειών τους. Αυτό ακριβώς δείχνει και η τακτική της κυβέρνησης να προσεγγίζει την ίδρυση «μη κρατικών πανεπιστημίων» ως έναν από τους πυλώνες της πολιτικής της στην ανώτατη εκπαίδευση. Ο δεύτερος είναι η «διεθνοποίηση» του δημόσιου Πανεπιστημίου μέσω των ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών, διαφόρων κατηγοριών, τα οποία μάλιστα επιδοτούνται αδρά από το Ταμείο Ανάκαμψης κι Ανθεκτικότητας. Την ίδια στιγμή που τα δωρεάν προγράμματα σπουδών υποφέρουν από ελλείψεις σε ανθρώπινους πόρους και υποδομές. Σε αρκετές σχολές οι αίθουσες έχουν «καταληφθεί» από επιχειρηματικές δραστηριότητες (ΠΜΣ ή ξενόγλωσσα προπτυχιακά με δίδακτρα, ενοικίαση σε εξωτερικούς φορείς, κ.α.), ενώ τα προγράμματα σπουδών των προπτυχιακών μετά βίας καλύπτουν

τις ανάγκες τους, κάνοντας ακόμα και αναπληρώσεις μαθημάτων διαδικτυακά, επειδή δεν υπάρχουν διαθέσιμες αίθουσες ή διδακτικό προσωπικό.

Ο κλάδος μας και οι σύλλογοί του, τα σωματεία μας, πρέπει να αποκτήσουν σταθερό και σαφές μέτωπο απέναντι σ' αυτές τις εξελίξεις. Αντιστεκόμαστε στη μετατροπή του Πανεπιστημίου σε σουπερμάρκετ υπηρεσιών και προϊόντων που θα παράγει αναλώσιμους, ευέλικτους εργαζόμενους σύμφωνα με τα βραχύβια σχέδια και τα τερτίπια μιας ολοένα και πιο απρόβλεπτης αγοράς, και θα εμπλέκεται στους επιχειρηματικούς ανταγωνισμούς με την παραγωγή καινοτομίας ή τη συμμετοχή σε πολεμικούς σχεδιασμούς, εις βάρος του λαού και της νεολαίας μας. Σε αυτήν την κατεύθυνση, η ΔΗΠΑΚ-ΑΕΙ κατήγγειλε κι αντιπάλεψε τον Ν4957/22 – των ...«νέων οριζόντων» – σε όλες τις πλευρές του και με όσες δυνάμεις διέθετε, σε συμπόρευση με τους φοιτητικούς συλλόγους και συλλόγους εργαζομένων, ενάντια στην καταστολή και τον εκφοβισμό, στην υποστελέχωση και τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας, στην απαξίωση και παράδοση του κτιριακού αποθέματος των Πανεπιστημίων στα ιδιωτικά συμφέροντα αντί αυτό να αξιοποιείται για τις ανάγκες των φοιτητών, στην απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας, στη γενίκευση των διδασκτρων στα μεταπτυχιακά, στις τραγικές ελλείψεις στη φοιτητική μέριμνα, όπως οι μονάδες ψυχολογικής υποστήριξης, ιδιαίτερα αναγκαίες ειδικά μετά την πανδημία, στο εκρηκτικό πρόβλημα της στέγασης.

*Πρέπει να ενισχυθεί ο αγωνιστικός πόλος στα ΑΕΙ που αντιπαρά τίθεται στη στρατηγική του επιχειρηματικού πανεπιστημίου στο σύνολό της και όχι μόνο σε δευτερεύουσες πλευρές της, όπως η ΑΣΚΕΥ, η «Συσπείρωση», η ΚΙΠΑΝ, η ΑΡΜΕ στην ΠΟΣΔΕΠ. **Λέμε όχι στη λογική του μικρότερου κακού που μας έφερε ως εδώ.** Ο μόνος τρόπος να σταματήσουμε τον μεταρρυθμιστικό οδοστρωτήρα της κυβέρνησης είναι με σύμπληξη μετώπου απέναντι στις στρατηγικές επιδιώξεις αυτών των μεταρρυθμίσεων κι όχι επιλεκτικά σε πλευρές τους, όπως πχ ο τρόπος που θεσπίσθηκαν τα ΣΔ ή η σύνθεση της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας.*

Η πλειοψηφία της ΠΟΣΔΕΠ όλο το προηγούμενο διάστημα λειτούργησε ως τροχοπέδη στην κινητοποίηση του κλάδου, στην οικοδόμηση ενιαίας, πανελλαδικής απάντησης στις πολιτικές που στα λόγια καταδίκαιζε. Υπονόμευσε και εν τέλει ανέτρεψε ακόμη και ομόφωνες αποφάσεις του ανώτατου οργάνου της, της Εκτελεστικής Γραμματείας, σχετικά με οργάνωση και συντονισμό κινητοποιήσεων του κλάδου για τα οικονομικά, τα θεσμικά ζητήματα, μέχρι και για το ζήτημα του εγκλήματος των Τεμπών. Ακόμη και η τελευταία απόφασή της με θέμα «*Η ΠΟΣΔΕΠ για το δημόσιο Πανεπιστήμιο*» αποτελεί μνημείο υποκρισίας. Στην ανακοίνωση αυτή, που ελήφθη από ΑΣΚΕΥ, «Συσπείρωση», ΚΙΠΑΝ, ΑΡΜΕ, διαπιστώνεται πως «*ο μαρασμός και ο «θάνατος» του Δημόσιου Πανεπιστημίου είναι απλώς θέμα χρόνου*»! Μια διαπίστωση απαράδεκτα ηττοπαθής που υπονομεύει ακόμα και την όποια απόπειρα οργάνωσης του κλάδου στην κατεύθυνση της αναστροφής των αρνητικών προοπτικών.

Η πλειοψηφία της ΠΟΣΔΕΠ είναι, παρά τις επί μέρους ενστάσεις σε δευτερεύοντα, εφαρμοστικά ζητήματα, πολιτικά και οργανωτικά σύμφωνα με τις κυβερνητικές πολιτικές των τελευταίων δεκαετιών για το «αυτόνομο» πανεπιστήμιο, την εξέλιξη του οποίου θα τη ρυθμίζουν οι κανόνες της αγοράς. Οι παρατάξεις που πλειοψηφούν, βρίσκονται με το ένα πόδι στο συνδικαλιστικό όργανο του

κλάδου μας και με το άλλο στις διοικήσεις των ΑΕΙ ή, προσφάτως, στις υποψηφιότητες για τα ΣΔ! **Ως ΔΗΠΑΚ εκτιμούμε ότι η πορεία του κλάδου μας το επόμενο διάστημα θα συνεχίζει σε φαύλο κύκλο όσο δεν ανατρέπονται οι σημερινοί συσχετισμοί στους συλλόγους και στην ΠΟΣΔΕΠ.**

Η ΔΗΠΑΚ–ΑΕΙ, από την πρώτη στιγμή, ανέδειξε ότι **τα ΣΔ αποτελούν ένα μοντέλο διοίκησης κομμένο και ραμμένο για τις ανάγκες του Πανεπιστημίου–Επιχείρηση**, στα πρότυπα ΔΣ ανωνύμων εταιριών. Από την πρώτη στιγμή που εισήχθησαν, υποθάλπουν κι ενισχύουν τα κάθε λογής «παζάρια» για την κατάκτηση μιας θέσης στο ολιγομελές ΣΔ, αντανακλώντας και την έκφραση διαφορετικών οικονομικών συμφερόντων, μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο. Οικονομικά συμφέροντα, που θα εντείνουν τον ανταγωνισμό τους μπροστά στην «αξιοποίηση» της χρηματοδότησης από τον πακτωλό το Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Εκτιμώντας ότι το ισχύον θεσμικό πλαίσιο δεν αφήνει την παραμικρή χαραμάδα παρέμβασης σε αυτά προς όφελος της πανεπιστημιακής κοινότητας και της κοινωνικής πλειοψηφίας, **η ΔΗΠΑΚ κάλεσε και καλεί τα μέλη ΔΕΠ να μην τα νομιμοποιούν με τη συμμετοχή τους στις εκλογές για ΣΔ.**

Μετά και τα πρώτα δείγματα γραφής των Συμβουλίων Διοίκησης, με γενίκευση διδάκτρων, ένταση των ΣΔΙΤ και της επιχειρηματικής λειτουργίας, με στήριξη στην κυβέρνηση της ΝΔ στην επικοινωνιακή της διαχείριση των πλημμυρών στη Θεσσαλία, με την εκκωφαντική σιωπή τους απέναντι στο έγκλημα που συντελείται στην Παλαιστίνη, καμία και κανένας δεν πρέπει πια να αμφιβάλλει ότι το κύριο, ή μη και το μόνο, κριτήριο ανάπτυξης των πανεπιστημίων μας θα είναι το κέρδος. Σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο δεν χωράνε οι ανάγκες των δωρεάν λειτουργιών, εκπαιδευτικών, ερευνητικών, φοιτητικής μέριμνας. Είτε θα λειτουργήσουν ανταποδοτικά, είτε θα καταργηθούν.

Δε θα επιτρέψουμε να συμβεί! Συσπειρωμένοι στους συλλόγους μας, σε συμμαχία με τους συλλόγους φοιτητών κι εργαζομένων στα Πανεπιστήμια, συμπορευόμενοι με το εργατικό – λαϊκό κίνημα μπορούμε να τους χαλάσουμε τα σχέδια. Αυτό έδειξε κι η υπαναχώρηση της κυβέρνησης για την Πανεπιστημιακή Αστυνομία, μια προβεβλημένη δέσμευση της προηγούμενης περιόδου διακυβέρνησης της ΝΔ, που νομοθετήθηκε αλλά βρήκε απέναντί της το τείχος της σθεναρής, μαζικής κι οργανωμένης αντίστασης του πανεπιστημιακού κινήματος, όπου φοιτητές, εργαζόμενοι και διδάσκοντες αγωνίστηκαν σαν μια γροθιά.

Η ΔΗΠΑΚ-ΑΕΙ καλεί σε συμπόρευση κάθε πανεπιστημιακό που προβληματίζεται με την εντεινόμενη αλλοίωση της φυσιογνωμίας του δημόσιου Πανεπιστημίου. Που θεωρεί ότι το πανεπιστημιακό κίνημα θα πρέπει να διεκδικήσει μισθολογικές αυξήσεις στο δρόμο του αγώνα και όχι απλά στις αίθουσες των δικαστηρίων. Που βλέπει με ανησυχία το ερευνητικό και εκπαιδευτικό έργο να υποτάσσεται στους στενούς και εφήμερους νόμους της αγοράς και όχι της εξέλιξης της επιστήμης και των αναγκών της κοινωνίας. Να βαδίσουμε όλοι μαζί, διεκδικώντας ένα πανεπιστήμιο, αντίστοιχο των δυνατοτήτων της εποχής, το οποίο παράγει επιστήμονες και προάγει την έρευνα με κριτήριο τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες.

Με σεβασμό στον άνθρωπο και την επιστήμη μας, παλεύουμε για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας που να μας επιτρέπουν να υπηρετούμε την κοινωνική πλειοψηφία κι όχι μια χούφτα «επενδυτές». Δε θέτουμε τις γνώσεις μας και τα εργαστήρια μας στην υπηρεσία της δολοφονικής μηχανής του

NATO. Διεκδικούμε κατάργηση του Ν.4653/2020 για την ΕΘΑΑΕ, του νόμου - πλαισίου Ν. 4957/2022, όλων των αντιασφαλιστικών κι αντιεργατικών νόμων και όσων περιορίζουν το δικαίωμα στην απεργία και βάζουν εμπόδια στη λειτουργία των σωματείων. Διεκδικούμε την επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου.

Πρόγραμμα Δράσης

Αγωνιζόμαστε για Συλλόγους μαζικούς, διεκδικητικούς που θα αποτελούν μετερίζια αγώνα απέναντι στον αυταρχισμό κυβερνήσεων και διοικήσεων και τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που έρχονται. Κανένα μέλος ΔΕΠ μόνο του απέναντι στην επίθεση που δέχονται ο ρόλος και οι συνθήκες της δουλειάς μας.

Στηρίζουμε τους αγώνες των φοιτητών μας και των συλλόγων τους. Αγωνιζόμαστε για την ενίσχυση του μετώπου ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων στη χώρα μας, ενάντια στην παραβίαση του άρθρου 16 του συντάγματος. Απορρίπτουμε κάθε εργαλειοποίηση εκπαιδευτικών και ακαδημαϊκών διαδικασιών ως μέσα είτε καταστολής των φοιτητικών κινητοποιήσεων είτε πειθάρχησης των μελών ΔΕΠ και των ακαδημαϊκών μονάδων στα ΑΕΙ.

Διεκδικούμε:

- Να μην κατατεθεί το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.
- Να μην επιτραπεί η λειτουργία ιδιωτικών Πανεπιστημίων με οποιαδήποτε μορφή, να καταργηθούν όλοι οι σχετικοί νόμοι, το «εθνικό πλαίσιο» επαγγελματικών προσόντων, η διασύνδεση ΔΕΠ/Πανεπιστημίων με επιχειρηματικά συμφέροντα και κάθε μορφή επιχειρηματικότητας στα ΑΕΙ. Πλήρεις σπουδές με πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα για πλήρεις αποδοχές.
- Άμεση γενναία αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων για την αντιμετώπιση των μεγάλων αναγκών λειτουργίας τους. Να μην εφαρμοστούν τα «ποιοτικά» κριτήρια της ΕΘΑΑΕ που ενισχύουν την κατηγοριοποίηση και την επιχειρηματική λειτουργία των ΑΕΙ.
- Να καλυφθούν άμεσα τα κενά σε μέλη ΔΕΠ, εργαστηριακό και διοικητικό/τεχνικό προσωπικό. Όχι στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων του ΔΕΠ με τις πολλαπλές κατηγορίες διδακτικού προσωπικού.
- Θεσμοθέτηση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για το σύνολο του ΔΕΠ. Αναπλήρωση των μέχρι τώρα μισθολογικών απωλειών και γενναία αύξηση ώστε να αντιμετωπιστεί η ακρίβεια των 2 τελευταίων ετών. Νέο πανεπιστημιακό μισθολόγιο με άξονες: α) κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα με ταυτόχρονη ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό, β) αναγκαίες αυξήσεις για αξιοπρεπή διαβίωση και επιστημονική ενημέρωση, γ) επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, δ) καθιέρωση της σύνταξης στο 80% του μισθού του τελευταίου εργασιακού έτους, και ε) αξιοπρεπή, δωρεάν και χωρίς χαράτσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε ένα αναβαθμισμένο δημόσιο σύστημα Υγείας.
- Κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα μεταπτυχιακά, στο ΕΑΠ και στα «ξενόγλωσσα». Καμία σκέψη για δίδακτρα σε προπτυχιακά προγράμματα σπουδών.
- Να μην εφαρμοστούν σχέδια συγχωνεύσεων και καταργήσεων τμημάτων με βάση τα αγοραία κριτήρια της ΕΘΑΑΕ. Να γίνει ουσιαστικός διάλογος με την ακαδημαϊκή κοινότητα.
- Να μην εγκαταλείψει κανένας φοιτητής τις σπουδές του για οικονομικούς λόγους. Άμεση οικονομική ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας και της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων. Δωρεάν

σίτιση για όλους, δωρεάν στέγαση για όσους σπουδάζουν μακριά από τις οικογένειές τους. Παροχή υποτροφιών για όλους τους υποψήφιους διδάκτορες.

- Ασφαλείς και σύγχρονες κτιριακές υποδομές. Έλεγχος κι αποκατάσταση των ζημιών από φυσικές καταστροφές με κρατική χρηματοδότηση. Όχι στις ΣΔΙΤ και τη δήθεν ανταποδοτική λειτουργία που λεηλατούν τον πλούτο που παράγουμε για να τον δώσουν βορά σε επιχειρηματικούς ομίλους κι «επενδυτές».
- Άμεσα μέτρα στήριξης σε αυτούς που πλήττονται από φυσικές καταστροφές.